

Sygn. akt VI U 98/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Lena Fremmel

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy L. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania L. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn akt VI U 98/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2018 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił L. P. (1) prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu stwierdzenia przez Komisję Lekarską Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, że L. P. (1) jest zdolna do pracy.

L. P. (1) w dniu 28 marca 2018 r wniosła odwołanie od powyższej decyzji, wskazując, iż nie zgadza się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wniosła o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 7 grudnia 2017 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. w dniu 4 kwietnia 2018 roku w odpowiedzi na odwołanie od zaskarżonej decyzji wniósł o oddalenie odwołania L. P. (1) podnosząc, iż przedmiotowa decyzja została wydana w oparciu o art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, oraz podał, że Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w orzeczeniu z dnia 1 lutego 2018 roku, stwierdziła iż brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2018 r sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty w zakresie psychiatrii celem ustalenia czy odwołująca była niezdolna do pracy po dniu 6 grudnia 2017 r i czy dalsze leczenie lub rehabilitacja rokowały odzyskanie zdolności do pracy jeżeli tak to czy zasadne było przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego a jeśli tak to na jaki okres (k. 28).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

L. P. (1) leczy się psychiatrycznie od 2009 r z powodu zaburzeń depresyjnych. U odwołującej występowały okresy poprawy i nawroty choroby w związku z problemami życiowymi. Przebywała ona trzy razy na oddziale psychiatrycznym dziennym. Odwołująca została zarejestrowana w (...) w dniu 11 kwietnia 2017 r. Odwołująca przebywała na oddziale psychiatrycznym w okresie od 27 kwietnia do 23 września 2016 r z powodu zaburzeń adaptacyjnych, zaś od 31 lipca do 20 października 2017 r przebywała na oddziale dziennym. L. P. (1) przyjęta została ponownie po 2 tygodniowej przerwie do kontynuacji diagnostyki i terapii i przebywała na oddziale od 10 października do 23 grudnia 2016 r. W wyniku hospitalizacji uzyskano pewną poprawę nastroju i aktywności. Odwołująca była spokojna w zachowaniu i została wypisana z zaleceniem podjęcia psychoterapii, którą mogła kontynuować w Klinice (...)

L. P. (1) w dniach od dnia 3 stycznia 2017 r do dnia 27 stycznia 2017 r oraz od dnia 3 lutego 2017 r do dnia 9 lipca 2017 r miała wypłacony zasiłek chorobowy (182 dni) oraz świadczenie rehabilitacyjne w okresie od dnia 10 lipca 2017 r do dnia 6 grudnia 2017 r. Płatnikiem zasiłku chorobowego w okresie zatrudnienia od dnia 3 stycznia 2017 do dnia 25 stycznia 2017 r był płatnik składek (...) S.A w W., a po ustaniu zatrudnienia od dnia 26 stycznia 2017 r do dnia 9 lipca 2017 r oraz świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 10 lipca 2017 r do dnia 6 grudnia 2017 r Zakład ubezpieczeń Społecznych (...) w W..

dowód: opinia biegłego psychiatry k. 32- 33, opinia uzupełniająca k. 49, 91, akta rentowe, dokumentacja medyczna k. 6-24,59-65,79-88,100-102, 119-120

Zgodnie z treścią art. 278§1 k.p.c. w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron, co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia opinii.

Celem zweryfikowania zasadności decyzji i twierdzeń odwołującej należało w niniejszej sprawie dopuścić dowód z opinii biegłego lekarza sądowego z listy biegłych z zakresu psychiatrii celem ustalenia czy L. P. (2) po 7 grudnia 2017 r dalsze leczenie lub rehabilitacja rokowały odzyskanie zdolności do pracy jeżeli tak to czy zasadne było przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego a jeśli tak to na jaki okres.

Biegła sądowa B. P. po zapoznaniu się z dokumentacją z leczenia i po zbadaniu odwołującej, sporządziła w dniu 15 maja 2018 roku opinię, a następnie uzupełniające opinie z dnia 23 lipca 2018 roku, 31 października 2018 roku, 9 lutego 2019 roku, z których to wynika, że była ona zdolna do pracy po 7 grudnia 2017 roku. W uzasadnieniu opinii biegła psychiatra stwierdziła, iż przed 6 grudnia 2017 r L. została wypisana z oddziału dziennego gdzie w trakcie leczenia opisywano postępującą poprawę stanu psychicznego i zaleceniem kontynuowania psychoterapii w Klinice (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i organu ZUS oraz w oparciu o sporządzone opinie biegłych lekarzy sądowych.

Sąd dał wiarę opinii biegłego. Ocena dokonana przez biegłego w opinii głównej wedle Sądu została dokonane najbliższej okresu, w którym powódka ubiegała się o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego, a zatem najlepiej oddała stan zdrowia powódki w okresie ubiegania się o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego, w szczególności, że nie istnieje dokumentacja która podważałaby opinię biegłej B. P.. Biegła podkreślała w opiniach uzupełniających, iż odwołująca skarżąc się na pogorszony stan psychiczny sama rezygnowała z dostępnych form pomocy które jej wskazywano. Leczenia nie zmieniono. Biegła dodatkowo wskazała, że w dokumentacji medycznej składanej przez odwołującą dolegliwości zgłaszane przez L. P. (1) opisywano wcześniej kiedy pracowała zawodowo a ich natężenie w spornym okresie było podobne jak w okresie kiedy podejmowała pracę i były związane z trudną sytuacją rodzinną.

Ponadto Sąd wziął pod uwagę, iż także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązuje zasada, kontradyktoryjności w związku, z czym w niniejszej sprawie to na powódce spoczywał ciężar dowodzenia okoliczności uzasadniających prawo do otrzymania świadczenia rehabilitacyjnego w okresie po 7 grudnia 2017 roku. Sąd przyjmuje

zaś rolę arbitra, który nie może angażować się w stymulowanie kierunku postępowania dowodowego nawet w takich sprawach, w których z różnych względów Zakład Ubezpieczeń Społecznych zdaje się mieć pozycję silniejszą. (por. Wyrok Sądu Najwyższego, Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 8 stycznia 2008, sygn. I UK 193/07).

. Na podstawie art. 18 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368z późn. zm.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. odwołująca została uznana za zdolną do pracy zarówno przez Komisję Lekarską ZUS jak i biegłego psychiatrę powołanego w tej sprawie. Zatem w ocenie Sądu decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...), o odmowie przyznania świadczenia rehabilitacyjnego była decyzją zasadną.

Po wszechstronnym rozważeniu całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w sposób kompletny i wszechstronny wobec nieudowodnienia przez odwołującą prawa do przyznania jej świadczenia rehabilitacyjnego tut. Sąd oddalił odwołanie powódki od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. i orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)